

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' ετημέσια τρία,
δράσις και φιλοπατρία.

Ετημέσια τέσσαρα και χίλια,
πού θα' βγούν λαοί με πετραχίλια.

Των όρων μας μεταβολή ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνόρομαι— απ' ευθείας προς έμέ
Συνόρομη για κάθε χρόνο— ό κ τ ώ φ ρ ά γ κ α είναι μόνο.ο.
Γιά τή ξένα άνωσ μεση— δέ ε κ α φ ρ ά γ κ α και' ό τ ό χ ρ ε ι.

Τρίτα του μηνός Γενάρη,
φθάνουν οι καλικαντζάρου.

Ποήτος όκτακόσα κι' είκοσι κι' έπτά.
μέ τόν νέο χρόνο στείλετε λεπτά.

**Μποναμάδες μας κι' εύχαις,
όπου πέθουν όαν βροχαίς.**

Είς τόν Μεγαλειότατον κατά βαρβάρων Ξίση
κι' ό Πρίγκηψ ό Γεώργιος νά' έρθ' σπουδαία ύψη.

Πάσαν ύγειαν κι' ίκαν της Μεγαλειότητης
και τών πασχόντων κι' άσθενών νά γίνεται προστάτις.

Ύστου Θρόνου τόν Διάδοχον θριαμβούς Στρατηλάτου
και νά παντρέψη γρήγορα κι' έκεινος τή παιδιά του.

Ύστου Πρίγκηπα Νικόλαου γαλόνα κι' άσκιλκι,
ταύτά και' ότ'όν Άνδρέα μας, πού' π'ρε τήν Άλιχη.

Ύστ'ος τρείς τής Πριγκηπίσας μας πήγαι καλών νά γίνουν
και' λίγη γνωση κι' άνθρωπις και' ότ'ης Ρωμηαίς νά δίνουν.

Ύστ'όν Παππαδικμαντόπουλο, τόν πρώτο' ότό Παλάτι,
πρώτη μαμμή του Παλατιού τή μένη κοτσονάτη.

Ύστ'όν Δέλη τόν και Φίλιππα, πού τόν τιμούν ίππόται,
τόν ρόλο δεύτερης μαμμής νά παίξη πότε πότε.

Είς τής κυρίας τών τιμών χωρών χρυσά παρκέτα
και' ότ'όν κλειδοχο Μεσοκλή διάφορα λουκέτα.

Είς τόν Κόντε Θεοτόκη τής εικόνας του κλεινού
Δημητρίου Ντεληγάνη και' του Παππαστασιού.

Ύστ'όν Σιμόπουλο τόν πάνυ γνή περίσευμα μαντζούνα
κι' όλοένα μέ τόν Κόντε νά περνούε σάν πιστούνα.

Φουρμιέντα' ότ'όν Ρωμάνο, πρώτο τών Μινίστρων τζάκι,
και' ότ'όν Ύπουργόν τών όπλων έπισκέψης Σαπουτζάκι.

Ύστ'όν Κουμουόδρο τρίζινα και' μηχ τρομπομαρίνα,
μα κι' έκδρομα άναψηχίς έως' ότην Σαλαμίν.

Ύστ'όν Σπύρο Στάη τή χρυσά
της Γαβλιός στεφάνια,
και' ότ'όν Δεδίδη τόν Πασσά
πκλάντζις και' φουράνια.

Ύστ'όν Ντεληγάνη τόν παππού κινούμας χειρετίματα
μέσ' από τήν Μπαρμπάσσα κι' άνω, όλο-σκακιόματα.

Ύστ'όν Δεληγάνη προκοπή
χωρίς νά τήν χωσέη,
και' ότ'όν μουγγό τόν πσελεπ
αγλίτσι νά φερέη.

Μία γκλίτσα γιά τόν Μήτσο
σεύλιγκας κι' αὐτός νά γίνη,
μία τράπουλα 'στών Ρίτσο,
κι' ἄλλη μιά 'στών Καπιτσίνη.

'Επιστοφὴν πρὸς τὸν παπποῦ 'στών Γζάννη τὸν Σεράνο,
καὶ μιά κμηλοπαράδαλι 'στών Κάππα Καραπάνο.

'Στὸν 'Αλέκκο τὸν Σκουῖξέ
νάχη τὰ μαλλιά φριζέ
καὶ νά πέρνη 'στών μεζέ
τὸν Ρωμάνο τὸν μπλαζέ.

Εἰς τὸν Μπαλτατζή τὸν Γεώργη, ποῦ τὸν κακωμένο κάνει,
Κονσολάτα καὶ Πρεσβείαις κι' ἔπου τοῦ ποιεὶ νά γζάνη.

'Στὸν Δημήτρη Μωραίτη, τῶν ἐφοπιστῶν ἀστέρα,
δρὸ βαπόρα κάθε χρόνο κι' ὄλο κερδὴ νύκτα μέρα.

Βαρυτίνη 'στών 'Απέργη καὶ σωροὺς μαγγανησίου,
καὶ τοιφλίχα Καλαμπάκας 'στών Βασίλη Γιαννουσίου.

Εἰς τῆς Τήνου τὸν Βιτάλη καὶ τὸν Γζάννη τὸν Σιγάλα
νὰ συντρέξ' ἡ Βαγγελίστρα γιά νά τάχουν μέλι γάλα.

Εἰς τῆς Θήρας τὸν Δελένδαν καὶ 'στών δόκτορ 'Ασιμῆν
νά τελεζώρη τέλος πάντων ὁ περιφίμος λιμνί.

Εἰς τὸν Γουναράκη σκοφο
Ροβεσπερ δεινοῦ κι' ἀλίμου,
καὶ 'στών Πατρινοῦ τὸν Ροφο
τὴν μασέλα τὴν 'δική μου.

Εἰς τῆς Θήρας τὸν Δουτὴ πάντα τσάκωμα καὶ μάχη
μὲ τὸν Νίκο τὸν Μπουρίδη, ποῦ τὸν ἔχει 'σὸ στομάχι.

Γάντζα κόκκινα τῆς ὥρας 'στών 'Αββᾶ τὸν Μακρεζίνη
καὶ καμπόση πορσελιάνη μὲ ἀπὸ τὴν Σαντορήνη.

Μπουρμπουλήθρακι σκαπουνάδας 'στών Κοκκέθη τὸν κύρ Στάθη,
ποῦ πιστὸς εἰς τὸν καππούλη μέχρι τέλους δὲν ἐστάθη.

Μαστορικὴ 'στών Μάστορη, ποῦ ξέρε τ' 'Αρβανίτικα,
καὶ 'στών 'Ανασκασπούλου δρὸ σκάρδα Μεγαρίτικα.

'Στὸν Τσακλαμπᾶ καὶ 'στών Τραυλοῦ μιά πρέζ' ἀπὸ ταμπάκο,
καὶ τοῦ Ζαήμη δρὸ ροφουῦ 'στών Τριανταφυλλάκο.

Δυναμίς 'στών Κορινθίον Χριστόπουλον ἀκμαίος
καὶ νά γενῆ πραγματικῶς ὁ λέων τῆς Νημέας.

Λωτὸν εἰς τὸν Μπακόπουλο τὸν Δίκ νά ξεχάση
καὶ μ' ὑποσχέσεις ὁ ξανθὸς νά τὸν καθηουχάση.

Εἰς τὸν Γζάννη Καραπάνο, ποῦ κι' ὡς Λήμαρχος βαρύνει,
'Υπογὸς ἀπὸ τοὺς πρώτους δίχως ὕψλον νά γίνη.

'Στὸν Σωτήρη Χατζήγακῆ δάση, πρῶτα καὶ γλέντι,
καὶ 'στών Κάππα Ζαγλοπίτη πάντα νά τὸν λέν ἐφέντη.

Εἰς τὸν Πρωτοπαπαδάκη νάμητ' ἰγρήγορα 'σὴ μύτη
τοῦ γνωστοῦ Λεονταρίτη,
καὶ πῆς Νάξου τὸ λιμάνι
νά τελεζώρη μὲνί μόνι.

'Στὸν Μυκωνίων τῆς Νάξου δύο ψήφους 'ἓνα δίσκο
χάριν τοῦ κυρίου Στάη νά τοὺς δώσῃ 'στών Χατζήτικο.

Εἰς τὸν Μισουρλή ταξείδχα καὶ γιά θάλασσα μεράκια,
κάστανα γιά τὸν χειμῶνα, γιά τὸ θέρος ἀγγουράκια.

Εἰς τὸν Κώστα τὸν Τοπάλη, πούχει λαύρα γιά δροσεῖα,
ἓνα ράσο ν' ἀσκητεὺ μοναχὸς 'σὴν Κηρσισιᾶ.

Οἰστρον τοῦ Προβελεγγίου νὰ δράματα ν' ἀρχίση
καὶ Σιφνέικο τσουκάλι τὸν Φωκᾶ νά ξεναχούρη.

Εἰς τὸν Παριανὸ τὸν Κρίστη, ποῦ τὸν λένε καὶ Κρισπᾶνη,
γιά διορισμοὺς ν' ἀκούη τὸν γαμπρὸ του τὸν Κωτάκη.

'Γπουργεὶον 'στών Λομβάρδο μοναχὸ γιά 'δέκα μέραις,
κι' ἄλλο τοῦ Στεφανοπούλου, ποῦ τὸν ἐρριξαν 'στῆς ξεραις.

'Στὸν Παυλόπουλο τοῦ Πύργου νά μὴ φάη κι' ἄλλο ξόλο,
καὶ 'στών Γεώργη Κρεσταντίτη τὸν ξανθὸ νά κἀνη φίλο.

Εἰς τὸν Γζάννη τὸν Ψημίμο γιά σταφίδα νά παρλάρη
καὶ νά μὴν τοῦ ξεναφήσουν εἰς τὰ χεῖλη του τὸ ψάρι.

'Στὸν Μερόπουλο μεγάλα ν' ἀναγγέλη γεγονότα,
καὶ σπουδαῖα μεταλλεῖα τῆς Σεριφου γιά τὸν Ρώτα.

'Στὸν Γεράκη τῆς Κρανιάς ὅσο πέρνει νταίλικι
καὶ 'στών Μπέλλο νά συνθεσῆ κι' ἄλλους στίχους 'σὴν 'Αλίκη.

'Ἐνα κουμπάρ' 'στών Τσοῦγλο, σῆμην χαίροντα πλουσίου,
καὶ Μετοχικὰ Ταμεία γιά τὸν Παππανκαστασίου.

'Στὸν Σπετσῶν τὸν Λεωνίδα μὲ τὰ χέρις του 'σὴν τσέπη
τῆς Βουλῆς τὸ Προεδρεῖον ἀδιάφορος νά βλέπη.

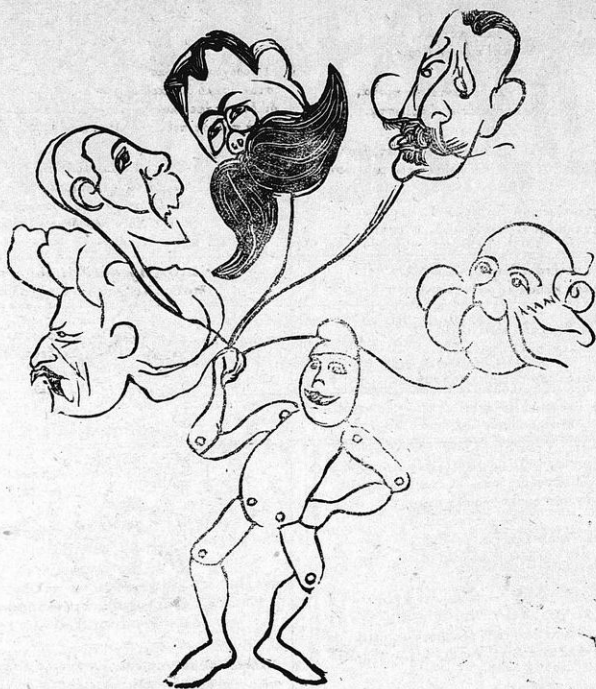
'Στὸν Μπουρίδη μὲ τὸν Κόντε Κυβερνήσεις νά τελεζιώνη
κι' ὅσους ἔχουν ἀξιώσεις 'σὸ ποδᾶρι νά τοὺς λῶνῃ.

Μένος 'στών Κανκβαρῶτη
γιά προμήθειαν σκανοῦ,
καὶ μονοκλ 'στών Κουτουρῶτη,
πούχει διπλωμάτου νοῦ.

Εἰς τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας νέον πλοῦτον εὐφραδείας
καὶ 'στῆς Σύρας τὸν Βιτάλη στρατιωτικῆς ἀδείας.

Πασατέμπο κι' ἓνα τοῦδλο 'στών πολὺ Ζυγομακλᾶ
ἔως ἔπου ξανακρίζουν τὰ σανίδχα τοῦ ἔυλα.

Ρεθεράνης 'στών Νικολίτσα κι' ὕποκρίσεις ἔως κάτω,
καὶ 'στών Πετμεζᾶ καινούροιο σταφιδάδων Συνδικάτο.

Ἐστὸν Δημήτρη Καρακίτη μὲ κακκῶνα νᾶχη προίκα,
μὲ καρδάρα ἔστὸν Δελμούζο, καὶ μὲ κῶτα ἔστὸν Κοττίκα.

Ὅλο καὶ περιγῆσεις ἔστὸν Ἀντώνη τὸν Καρτάλη,
καὶ ἔστὸν Μπούτο Προεδρείαν τῆς Βουλῆς ἀλλὰ Τοπάλη.

Ἐστὸν Τυρνάβου τὸν Διμπρίτην, στρατιώτην σθεναρὸν,
Ἐπουργεῖν νὰ ξεχάσῃ δυσδαϊμόνων ἡμερῶν.

Εἰς τὸν Χι τὸν Εὐταξίαν, ἀδελφὸν τοῦ κύρ Θανάση,
μὲ τὸν Κόντε Θεοτόκη μὲ γὰ πάντα νὰ τὰ φτεράσῃ.

Μία γλῶσσα ἔστὸν Φικιῶρη, μία τούτρα γιὰ τὸν Ζέρβη,
κὶ ὄρεξι γιὰ τὸν Βοζίκη καὶ νὰ τρῶῃ ἔσῃ Μινιέρβη.

Ἐστὸν Σταμάτη Βαφειδάκη δυνατὸ κουβαρνταλήν
καὶ νὰ κάθεται γιὰ πάντα μὲς ἔστου Κρίνου δίχως νοκί.

Βίτσα ἔστὸν Πετροπούλαχ,
λίγαις τρίχες ἔστὸν Στελλάκη,
λεβεντιὰ ἔστὸν Γιαννακίτσα,
δὴ σπιρούνα γιὰ τὸν Κρίστα.

καὶ φασκόμελο καὶ τίλιο
γιὰ τῆς Λάρισσας τὸν Φίλιο.

Εἰς τὸν Μίκο Θεοτόκη νᾶσαι μὲ τὸν Τζῶρτζη μπράτσο
καὶ μὲ φοῦσκα γιὰ παιχνιδί ἔστὸν Ἰσιῶρο Κολιάτσο.

Μέγαρα ἔστὸν Καλαμάρη καὶ γκαμπὰ κὶ ἔδω κὶ ἔκει
γιὰ νὰ βρισκουν οἱ Ξυλάδες ὅση θέλου ξυλική.

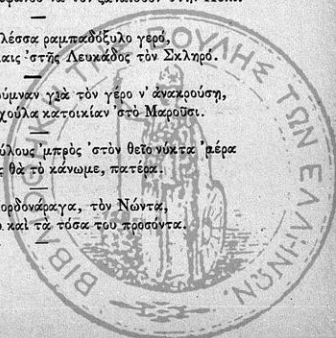
Ἐστὸν Χατζόπουλο τὸν Δέλετ τῆς Βουλῆς τὸ περιβόλι,
καὶ ἔστὸν Νιόνιο τὸν Στεφάνου νὰ τὸν ξεκαίδου ἔσῃ Πόλι.

Εἰς τῶν Καλαμῶν τὸν Φλέσσα ραμπασόζυλο γερό,
καὶ τανάλικι καὶ μασιλαὶ ἔσῃς Δευκάδος τὸν Σκληρό.

Εἰς τὸν Σάκη πάλιν πρύμνην γιὰ τὸν γερο ἂν ακουούση,
καὶ ἔστὸν Φώτη τὸν Μοσχούλα κατοικίαν ἐστὸ Μαρούσι.

Εἰς τοὺς δὴ Φαρμακοπούλου μὲρος ἔστὸν θεονοκίτσα πέρα
νὰ φωνάζουν: ὅ,τι θέλεις θὰ τὸ κάνουμε, κατέρα.

Εἰς τᾶνψι τοῦ κυρίου Κορδονάραχα, τὸν Νόντα,
τὴν εὐφράδειαν τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τόσα τοῦ προσάντα.

Εἰς τὸν Πρόεδρον Κατζίτσκου, ποῦναί τόσον προσφιλέως,
μὰ Ρούσικα κερπανά γὰρ κουδούνι τῆς Βουλῆς.

Ἐστὶν Τσιροπικὴ τομάρκι καὶ ταμπάκη μαγαζί,
καὶ Πορτοικὰ λεμόνια γὰρ τὸν Γεώργην Κοριζή.

Εἰς τὸν Ρώμα, ποῦ τοῦ γέροντος χάριτι πάντα τὰ πιστά,
Ἐπουρηστον νὰ μὴν πέρην καὶ τὸν κάνει ἡ ἀρωματῆ.

Ἐστὶν Φωτῆλα τὸ μουστάκι τοῦ Ζαχάρη του νὰ στρέψη,
κόμμα γὰρ τὸν Κυριακούλη καὶ ἔσταν Μπέη του μὰ νύφη.

Εἰς τὸν Γιάννη τὸν Καλοῦστη ῥηπορεῖαν δίχως μέτρο
κ' ἀναγνωσεῖς καταλόγων εἰς τὸν Κόκο Χατζηπέτρο.

Εἰς τὸν Γρίβαν τῆς Βονίτσας Ἐπουργὸς νὰ ἔκωνινη
ν' ἔχει μίαν ἐβδομάδα καθῶς κ' ἄλλοτε νὰ μείνη.

Ἐστὶν Τσαμυδὸ τὸν Νικολὲ
ν' ἀλλάξῃ φύλλο γὰρ καλῶ.

Εἰς τὸν Γιώτα Κουκταντζόγλου, ποῦχει τόσους πικρατούς,
ὄστ' ἴσκι μερικὰς κινίους, μὰ κ' ἀστὲ κολλὰ γ' αὐτούς.

Μουστάκι περισσότερο ἔσταν κ' ῥαβδί
καὶ σ' αὐτοῖς Ἀθέροφ τοὺς μικρούς, Γεωργὴν κ' Ἀυγερινό.

Ἐστὶν Λάππα τὸν εὐσεχίμωνα
τοῦ Παγκασσοῦ τυρούς,
καὶ ἔσταν Ἱερονήμωνα
βελκνιθῶν σορούς.

Ἐστὶν Ἀλεξάνη τοῦ παπποῦ ζωνάρι γὰρ κωνιά,
καὶ ἔσταν Βουδούρ—Ἄγθ,
ποῦ σήμερα Παντόπουλο τὸν Κόντε του κλεῖ,
κ' αὐτὸς δ' αὐτοῦ τοῦ θίσει νὰ κήνη ἔσταν Βουλῆ.

Ἐστὶν Νι Καλογερόπουλον μὲ τὰ στομάλι χειλῆ
νὰ μὴ βρωτῆ γὰρ τίποτα τὸν θεζό του τὸν Βασίλη.

Εἰς τὸν Παναγιωτόπουλον, τὸν βουλευτὴν Αἰγίου,
ἀγάπην πρὸς τὰ πατερά καὶ πόθον Ἐπουργεῖου.

Ἐθόδους κατὰ τῆς Βουλῆς ἔσταν Γεωργὴν Πολυγένη
καὶ Σύμβουλος τοῦ Στέμματος ν' ἀξιοθῆ νὰ γένη.

Χάπικ τοῦ Πίγκι ἔσταν Ζούζουλα γὰρ νὰ παρακαχῶνη
καὶ ἔσταν Παλάσκα κύριος μὲ φράγκικα νὰ γένη.

Ἐστὶν Γιάννην Κακταντζόπουλο, πολὺ κλοφάρην ἀνδρα,
νὰ πᾶρ ἔσταν Ὁρέστικα νὰ παίξῃ τὴν Κασάνδρα.

Ἐστὶν Μονοκροῦσο πίστεως ἀληθινῆς στεφάν,
ποῦ σταθερώτερος αὐτοῦ κενέας δεινέφάν.

Ἐστὶν Βελλικανίτη τὸν Παζῶν νὰ μείνη ἔσταν Ἐλγη
κ' ὁ Θωδωρος τοῦ Θωδωρῆ νὰ βάλῃ τὰ γρακιά.

Εἰς τὸν Πετροῖδην ἀμοιβάς
Κορδοκινῆς εὐνοίας,
καὶ ἔσταν Μελλὰ διακριθῆς
περὶ τῆς Ἀλβανίας.

Ἐποδοχὴν μετ' ἀσπασιῶν ἀπ' ἔλους τοὺς ἐν τέλει
ἔσταν Ἰταλὸ μακρονα, τὸν Κόντε Σιλβεστρέλλη,
δι' ἔσα γράφει κατ' αὐτὰς περὶ Μακεδονίας
μετὰ πολλῆς πρὸς τοὺς Ρωμοῦς κ' εὐκρινούς εὐνοίας.

Εἰς τὸν Ρωμικίτικο τιμὴν,
θερμὰ συγχαρητήρια,
κ' ἐξ ὀρειγάλου προτομῆν
ἔσταν Χίρν τὰροδουτήρια.

**Ἐστὸν Προεβευτὴ τὸν Ἰταλὸ,
ποῦ μὰς γανόνει τὸ μυαλό.**

Γεμά σαι, φίλοι φαρμακρονί,
γεμά σου, Κόντε Σιλβεστρέλλη,
γεμά σου, μίο μακρονα,
ποῦ μὰς ἔκωνες κουρέλι.

Μ' ἔλους ἔσταν μισθὸς τάπα
ἔσταν ὑγιά σου τόρα πίνω....
μὰς ἐτίναξες τὴν κάρπη,
Κόμη, Πιπελέ, Κρισπίνο.

Κατεῦδοθι γὰρ τὴν Ρώμη,
τῆς Μακροκινῆς Κόμη,
κ' ἀπ' ἐκεῖ νὰ γραφῆς κ' ἄλλα
πρὸ σπουδακί, πρὸ πολλὰ,
νὰ μὰς πνίξῃς ἔσταν κρεμάλα,
ντισταγκέ κρεμνταλά.

Σκάντο κὼλ σάνγκουε μίο, λ' ἀμὲρ κ' πᾶσι τέ,
πῶς τόσο μὰς λατρεύεις δὲν τὸλπίξαι ποτέ.

Α' κὼ λὼ μόρτε ὄνθρο
σὲ τάρντα νὲλ βενίρ,
κ' ἔρσε γὰρ σουδενίρ
καμπόσιας φράπικι τόρα.

Γεμά σου, ποῦ τὸν ἀέρα, σινιόρο μου, μὰς πέρνεις
καὶ τὴν Μακεδονία ἔσταν πρῶτο λυκο φέρνεις,
κ' ὄλ' οἱ Ρωμοὶ φωνάζουν γὰρ σένα παρασῶρας,
μὰ σὺ δὲν χαμπαρίζεις γὰρ ἔσαι γκαρὸν σινιόρος.

Κ' ἐγὼ καθὼ φουριζῶς καὶ βέτικτι χαρακτήρ
γὰρ σὲ φωνάζω τόρα:
ἀντίο, Λεονώρα,
ὀρεδουά, σικτῆρ.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστή,
πλοῦτος εἰκότων γλαφυρῶν, ὅλη ξεχωριστή,
περικαλλές, ἐπαγωγόν, τερνότητων, ποικίλων,
δῶρον καταλλήλοτερον ἑλωπ' τῶν καταλλήλων.
Διὸ θερμῶς συστήνεται πρὸς ἔλους κ' ἀπὸ μὰς
ὡς ἀληθὲς πολῦτιμος καὶ πρῶτος μποναμαξ.